

Fehér Rózsa az ünnepi emlékév nyitórendezvényén: „Honleányok, testvéreim! Ne várjátok hivatalos kiküldetéseket, ne várjátok a rendszabályok kihirdetését. Egy a veszély – a haza elvesztése; egy legyen tehát bennünk is az akarat, felkeresni a szenvedést és enyhíteni azt.”

Mint arra a Magyar Ápolás Egyesület alelnöke rávilágított: „Nekünk ápolóknak Kossuth Zsuzsanna példát mutat küzdésből, emberségből, hazaszeretetből. Bölcsességet tanulha-

tunk tőle, és azt, hogy mindenkor a közjót kell szolgálni, felelősséggel.” E példát követik mindazok az önkéntes segítők, akik heti rendszerességgel dolgoznak a kórházakban, foglalkoznak a betegekkel és szerveznek programokat a nyugdíjas kollégák számára, életben tartva Kossuth Zsuzsanna szellemi örökségét. *Vártokné Fehér Rózsával készült korábbi interjúnk az IME 2014/2. számában olvasható.*

Munkatársunktól

Egy egészségügyi jövőkép című cikk folytatása a 10. oldalról

Ide tartoznak az új sejt- és génterápiák, amelyek jól példázzák az orvostudomány élenjáró innovációit. A hibás gének helyrehozásával vagy a rosszul működő sejtek kicserélésével képesek lehetünk olyan betegségeknek a jelenleginél sokkal hatékonyabb kezelésére, mint a cukorbetegség, a vérképzőszervi daganatok és a ritka genetikai rendellenességek. Talán még a gyógymódot is megtaláljuk. Csakhogy kihívásokkal is szembe kell néznünk. Ezen betegek esetében jelenleg az egészségügyi rendszerek viselik a költségeket – néha a páciens teljes élettartama alatt. Az egészségügyi költségvetések döntéshozói számára problémás lehet egy nagy költségigényű beavatkozás előfinanszírozása, még akkor is, ha a beavatkozás hosszú távon előnyöket és költségmegtakarítást eredményez.

Az új technológia megjelenése zavart okozhat a kialakult rendszerekben, és számos kihívást jelent, de ezekkel foglalkozni kell. Ha az innovációt lehetőség helyett inkább fenyegetésnek tartjuk, baj van. Soha nem lehet az a válasz, hogy elutasítjuk a tudományos fejlődést. Ehelyett együtt kell működnünk, hogy új megközelítések kidolgozásával kiaknázhassuk az új technológiák által nyújtott összes lehetőséget.

Ebből a szempontból három dolgot különösen fontos megjegyezni:

- **Már jóval piacra kerülésük előtt fel kell mérni az új technológiák hatását** – legyen szó gyógyszerekről, sejt- és génterápiáról, orvosi- vagy digitális egészségügyi eszközökről. A jó előrejelzés segítségével az egészségügyi rendszerek képesek lesznek megítélni, milyen hatással lesz egy-egy tudományos vívmány a kezelési eredményekre, az egészségügyi ellátásra és a társadalomra. Az áttörő technológiák alkalmazása kevésbé fog zavart kelteni az adott rendszerben, ha hatásukkal tisztában lesznek, és jó előre megtervezik a bevezetésük módját.
- **Az egyes technológiákhoz szükséges ráfordításokra való összpontosítás helyett szisztematikusan és összeségében kell felülvizsgálunk az egészségügyi kiadásokat**, és feltenni a kérdést, hogy milyen módon biztosíthatjuk a betegek számára a kiadott összegért a legnagyobb értéket. Napjainkban túl sok forrást pazarolunk alacsony értékű ellátásra, vagyis olyan egészségügyi beavatkozásokra, amelyek kevésbé eredményesek más megoldásokhoz képest. Ennek véget kell vetni. Ezért rendkívüli jelentőségű az az OECD-projekt, amely a pazarlás csökkentését célozza meg az egészségügyi ellátás valamennyi szintjén, és ezért kell azt minden szereplőnek támogatnia.
- Ahhoz, hogy fel tudjuk mérni a gyógyszerek és más egészségügyi beavatkozások valós értékét, **pontosabban kell tudnunk mérni azokat a tényleges változásokat, amelyek az egészségi állapotban az egészségügyi ellátás hatására bekövetkeznek.** Még mindig túl nagy hangsúlyt fektetünk az egészségügy bemeneti oldalára: az orvosok, a tabletták, a szűrővizsgálatok számára. Ehelyett arra kellene figyelmet fordítanunk, hogy ezek milyen értéket teremtenek a betegek egészségi állapota, az egészségügyi költségvetések megtakarításai és a társadalom egészének nyújtott előnyök szempontjából. A betegek által jelentett eredmények (Patient Reported Outcomes – PRO-k) segíthetnek felderíteni néhány fehér foltot az egészségi állapotra gyakorolt hatás felmérésében, ezért örülünk annyira annak a javaslatnak, hogy az OECD végezze el a PRO-k országok közötti összehasonlítását. Az eredmények mérése segíthet az egészségügyi ellátás minőségének javításában, a jobb forráselosztásban és az ösztönzők kidolgozásában. Ha a kifizetést a kezelések eredményeihez kötjük, és nem az egészségügy bemeneti oldalához, az hatásos jelzés lehet az egészségügyi szolgáltatók számára, a magánszektor szereplőit is beleértve. Az iparágunk készen áll arra, hogy átálljon egy olyan modellre, amelyben nem az eladott tabletták száma, hanem a ténylegesen elért kezelési eredmények alapján történnek a kifizetések. Egy ilyen modell alkalmazása az egészségügyi szolgáltatások teljes skáláján lehetővé tenné a pazarlás csökkentését, az életek megmentését, és az idősödő populációk szükségleteire adott jobb válaszokat.

Az érdekcsoportok közötti nyitott és átlátható párbeszéd fontos eszköz ezeknek a célkitűzéseknek az eléréséhez. Az innovatív gyógyszeripar készen áll arra, hogy kivegye a részét a folyamatokból. Az OECD miniszteri találkozója fontos kiindulópontja volt ennek a párbeszédnek az elindulásához, valamint a köz- és magánszféra hatékonyabb együttműködésének elősegítéséhez.

Forrás: AIPM